

Grote zilverreigers en natuurbeheer

Het is eind oktober. Windstil. Boven de heide in De Utrecht blijft de ochtendmist hardnekkig hangen. De ontelbare spinnenwebben op de vegetatie bestaan uit snoeren van glinsterende dauwdruppels. Ook boven het water van de grote vennen Het Goor en De Flaes hangt een half doorzichtig grijswit gordijn. Af en toe zie je donkere silhouetten van enkele grauwe ganzen op het water verschijnen en weer verdwijnen. Plotseling doemen in de mist enkele grote, slanke vogels op. Met grote stappen, waarbij ze hun poten hoog optillen, waden ze bedaard door het ondiepe water. Het zijn grote zilverreigers. Ze hebben het formaat van een blauwe reiger, maar zijn ranker. Het verenkleed is spierwit, de snavel geel en de poten donker. De mist leek aanvankelijk grijswit maar door deze vogels lijkt die meer grauwgrijs.

Na jarenlang uit Nederland verdwenen te zijn, werd de grote zilverreiger in de zeventiger jaren weer in ons land gezien. Aanvankelijk alleen als overwinteraar, maar inmiddels broedt de soort in kleine aantallen weer in ons land.

Het zijn viseters en in de vennen in De Utrecht kunnen ze gemakkelijk Amerikaanse hondsvissen vangen. Deze vis komt hier in enorme aantallen voor. Goed dat de zilverreigers hierop jagen, want die hondsvissen vreten met z'n allen veel te veel andere waterdiertjes op. Dat heeft een negatieve invloed op de biodiversiteit van deze vennen. De grote zilverreigers vormen dus een onderdeel van wat je noemt een natuurlijk natuurbeheer. Mooi toch!

foto Grote zilverreigers in de mist in De Flaes

foto AvR